

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722201008
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8722201008.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofránkovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu L. M. A., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXX/XX, U., zast. JUDr. Martinom Bašistom, advokátom, Štefánikova 8, Poprad, IČO: 37880381, proti žalovanému A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U. XXXXX, S. H., v konaní o nariadenie zabezpečovacieho nariadenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 13C/11/2022-92 zo dňa 06.05.2022 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie v napadnutej časti, t. j. vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie zriadil záložné právo.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie a i o trovách konania na súde prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„I. Súd z r i a d ť u j e záložné právo v prospech žalobcu ako veriteľa na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 400.000,-- eur s príslušenstvom k nehnuteľnostiam:

- nebytovému priestoru č. X, vchod č. X, X. poschodie, stavby H. súp. č. XXXXX, postavenej na pozemku parc. C KN č. XX/X a č. XX/X, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach dom a na príslušenstve vo veľkosti XXXX/XXXXXXXX, katastrálne územie H. U., zapísaného na LV č. XXX,

- nebytovému priestoru č. X, vchod č. X, X. poschodie, stavby H. súp. č. XXXXX postavenej na pozemku parc. C KN č. XX/X a č. XX/X, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach dom a na príslušenstve vo veľkosti XXXX/XXXXXXXX, katastrálne územie H. U., zapísaného na LV č. XXX,

- nebytovému priestoru č. XX, vchod č. X, X. poschodie, stavby H. súp. č. XXXXX postavenej na pozemku parc. C KN č. XX/X a č. XX/X, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach dom a na príslušenstve vo veľkosti XXXX/XXXXXXXX, katastrálne územie H. U., zapísaného na LV č. XXX,

- nebytovému priestoru č. XX, vchod č. X, X. poschodie, stavby H. súp. č. XXXXX postavenej na pozemku parc. C KN č. XX/X a č. XX/X, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach dom a na príslušenstve vo veľkosti XXXX/XXXXXXXX, katastrálne územie H. U., zapísaného na LV č. XXX,

- nebytovému priestoru č. XX, vchod č. X, X. poschodie, stavby H. súp. č. XXXXX postavenej na pozemku parc. C KN č. XX/X a č. XX/X, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach dom a na príslušenstve vo veľkosti XXXX/XXXXXXXX, katastrálne územie H. U., zapísaného na LV č. XXX,

- nebytovému priestoru č. XX, vchod č. X, X. poschodie, stavby H. súp. č. XXXXX postavenej na pozemku parc. C KN č. XX/X a č. XX/X, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach dom a na príslušenstve vo veľkosti XXXX/XXXXXX, katastrálne územie H. U., zapísaného na LV č. XXX, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 400.000,- eur s príslušenstvom.

II. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 255 ods. 1, § 343 ods. 1 - 3, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení konštatoval, že žalobca požadoval zriadiť zabezpečovacie opatrenie k nebytovým priestorom č. X až XX a XX a XX zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. H. U. a ďalej k pozemku CKN parc. č. XX/X zapísaného na LV č. XXX pre k. ú. H. U. a pozemku CKN parc. č. XXXX/XX zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. F. Z.. Pohľadávka, ktorú žalobca žiada zabezpečiť zriadením záložného práva je vo výške 400.000,- eur s príslušenstvom. Zo strany žalobcu neboli predložené žiadne doklady, z ktorých by bolo možné zistiť aspoň odhadovanú cenu nehnuteľností za účelom posúdenia primeranosti navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Súd prvej inštancie ustálil, že je pochopiteľné, že žalobca nedisponuje dokladom o cene týchto nehnuteľností, avšak pokiaľ navrhuje zabezpečovacie opatrenie, je potrebné z jeho strany predložiť doklady, z ktorých bude zrejmé, či navrhované zabezpečovacie opatrenie je primerané výške zabezpečovanej pohľadávky. Žalobca predložil súdu ponuky z realitných kancelárií, z ktorých vyplýva, že nehnuteľnosti v regióne S. H. sa predávajú zhruba v cenách od cca 3.000,- eur za 1 m². Žalobca tvrdil, že nebytový priestor č. 9 v budove súp. č. XXXXX o výmere 75 m² žalovaný predal za celkovú kúpnu cenu 60.000,- eur. Na preukázanie tohto tvrdenia navrhol vyžiadanie kúpnej zmluvy z katastra nehnuteľností. V súvislosti s týmto návrhom súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je priestor na vykonávanie dôkazov zo strany súdu aj vzhľadom na lehotu, v ktorej má byť o návrhu rozhodnuté a je preto povinnosťou toho, kto navrhuje vydanie zabezpečovacieho opatrenia preukázať aj tieto okolnosti. Preto konajúci súd vychádzal z uvádzaných cien, za ktoré sa realizuje predaj obdobných nehnuteľností a po zohľadnení výšky pohľadávky žalobcu a jej príslušenstva dospel k záveru, že z hľadiska proporcionality návrhu by malo postačovať zriadenie záložného práva vo vzťahu k nebytovým priestorom zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. H. U., ktorých hodnota by sa mala pohybovať obdobne ako hodnota nehnuteľností v ponukách realitných kancelárií, ktoré ako dôkaz predložil súdu žalobca. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam, a to pozemku CKN parc. č. XX/X k. ú. H. U. a pozemku CKN parc. č. XXXX/XX k. ú. F. Z. žalobca nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné ustáliť, resp. aspoň odhadnúť ich hodnotu, preto nie je možné posúdiť, či zriadenie záložného práva na týchto nehnuteľnostiach zodpovedá ešte princípu proporcionality. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo strany žalobcu boli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, teda že návrh žalobcu je dôvodný. Z hľadiska posúdenia primeranosti navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia súd zriadil záložné právo k nebytovým priestorom č. X až XX a č. XX V. XX zapísaným na LV č. XXX, ktoré vzhľadom na predložené dôkazy považoval za primerané vo vzťahu k uplatňovanej pohľadávke. V prevyšujúcej časti zamietol návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, keďže žiadnym spôsobom nebola preukázaná hodnota pozemkov CKN parc. č. XX/X a CKN parc. č. XXXX/XX a vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam nebolo možné posúdiť, či zriadenie záložného práva zodpovedá ešte princípu proporcionality vo vzťahu k zabezpečovanej pohľadávke. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že úspech žalobcu v spore spočíva v tom, že návrh na zabezpečovacie opatrenie bol podaný dôvodne, boli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a z hľadiska primeranosti zabezpečovacieho opatrenia postačovalo nariadiť zabezpečovacie opatrenie vo vyššie uvedenom rozsahu.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku I., ktorým súd prvej inštancie zriadil záložné právo v prospech žalobcu. Uviedol, že apartmány v jeho nehnuteľnosti buduje, resp. prebudováva a rekonštruuje práve so zámerom ich predaja prípadným záujemcom. Takto žalovaný predal viaceré apartmány uchádzačom o ich kúpu, o. i. aj žalobcom spomínanému L. O. s manželkou. Nadobúdateľ bol pritom plne oprávnený naložiť s kúpenými nehnuteľnosťami tak, ako uznal za vhodné a nemožno preto považovať za relevantné poukazovanie žalobcu na túto skutočnosť. Je predsa všeobecne známou a v tomto období rozšírenou praxou vo

S. H., že prebieha rozsiahla výstavba apartmánových domov alebo rekonštrukcie nehnuteľností na apartmány, pretože dopyt na trhu po ich nadobudnutí je enormný. Žalovaný namietal, že nehnuteľnosti neprevádza za cenu nižšiu ako je cena trhová, práve naopak, robí tak za účelom dosiahnutia zisku. Teda nemožno bez ďalšieho konštatovať, že robí úkony smerujúce k zmenšovaniu svojho majetku. Za neobjektívne možno považovať aj predloženie emailovej komunikácie bývalej manželky žalovaného, z ktorého žalobca vyvodil toto správanie žalovaného, nakoľko medzi bývalými manželmi prebiehajú komplikované rokovania a konania o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, a teda vyjadrenie bývalej manželky žalovaného možno označiť za absolútne neobjektívne. Za podstatné považuje, že žalovaný v období, v ktorom došlo k prevodom majetku žalovaného na tretie osoby, majetok aj nadobudol, a to konkrétne kúpnu zmluvou uzavretou s predávajúcim G. S., ktorej predmetom bola kúpa rozostavaného nebytového priestoru č. XX a prislúchajúceho priestoru na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve budove so súp. č. XXXXX ako aj na pozemkoch parcely registra „C“ s parc. č. XX/X V. XX/X, vedené na LV č. XXX, k. ú. H. U.. Celková výmera nebytového priestoru je 122,54m². Podľa žalovaného už samotná táto skutočnosť, svedčí o tom, že žalovaný nemá v úmysle zbavovať sa cielene svojho majetku. Žalovaný naopak majetok zveľaďuje, aj za pomoci úverov z bankových inštitúcií a predáva ho za účelom jednak úhrady jestvujúcich záväzkov, ale aj za účelom dosiahnutia zisku. Na druhej strane žalovaný majetok aj nadobudol. K tvrdenému zaťažovaniu majetku, ktoré konanie u žalobcu vzbudzuje obavy zo zmarenia budúcej exekúcie, žalovaný uviedol, že podstatným v tejto veci je aj preukázanie reálneho zvýšenia zaťaženia (a teda sťaženia prípadnej budúcej exekúcie) vo vzťahu k nehnuteľnostiam, pri ktorých došlo k zriadeniam záložných práv ako aj k dôvodom zriadenia záložných práv v prospech bánk (Z. V., Z., X. N.). Žalovaný úver, ktorý bol zabezpečený záložným právom Z. a. s., refinancoval na základe nového výhodnejšieho úveru s tým, že celková zaťaženosť sa podstatne znížila. Refinancovanie poskytol ten istý finančný ústav, a to Z. a. s., ktorý poskytoval žalovanému aj pôvodný úver pod č. XXXXXX-XXXX zabezpečený záložným právom banky a záložné právo k úveru č. XXXXXX-XXXX (pri úrokovej sadzbe 3,4% p. a. oproti pôvodným 4% p. a.) bolo zapísané na LV č. XXX A. S.-XXXX/XXXX. Nemenej podstatným faktom ostáva ten, že práve týmito úvermi bola poskytnutá žalovanému pomoc v Schéme pomoci de minimis na podporu udržania prevádzky a zamestnanosti v období pandémie, tak ako to vyplýva z predložených zmlúv. Obdobne tak žalovaný čerpal v období pandémie za účelom udržania prevádzky a zamestnanosti úver od X. Bank, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXX/CORP/XXXX zo dňa 18.02.2021, zabezpečený záložným právom podľa zmluvy z toho istého dňa. Zriadenie vecných bremien, na ktoré žalobca taktiež poukazoval, vyplýva zo zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 08.12.2021, uzavretej medzi oprávneným - žalovaný a povinným - žalovaný, za účasti X. bank. Vecné bremeno nebolo zriadené pre žiadnu tretiu osobu a vecné bremeno (spočívajúce v práve prechodu a v práve užívania) ako také ani nijakým spôsobom nemôže zamedziť či zmariť prípadnú budúcu exekúciu. Tu žalovaný len dopĺňa, že oprávnený a povinný z vecného bremena (žalovaný) je účastníkom zmluvy o kontokorentnom úvere, ktorý bol poskytnutý žalovanému od X. bank ešte v roku 2006, teda tu nemožno ani len špekulovať o akomkoľvek úmysle žalovaného zmariť budúcu exekúciu pre absenciu akejkoľvek časovej súvislosti so žalobcom uplatnenou pohľadávkou. Pokiaľ ide o prevod nebytových priestorov č. X a č. XX vo vchode 0 stavby so súp. č. XXXXX, LV č. XXX, k. ú. H. U. - tieto boli prevedené na základe kúpnej zmluvy na kupujúceho L. V. B. a kúpna cena bola uhradená zápočtom oproti splatnej pohľadávke kupujúceho voči žalovanému. Išlo pritom o pohľadávku žalovaného titulom pôžičky poskytnutej kupujúcim žalovanému za účelom vyplatenia záväzku, ktorý mal žalovaný voči žalobcovi (zo žalobcom spomínaného zmieru schváleného rozhodnutím Okresného súdu Poprad sp .zn. 17C/47/2021). Žalovaný nepopiera prevod pozemkov v k. ú. Ž. na svojho syna M. Z., ktoré boli darované a prevod bol zavkladovaný pod S.-XXXX/XXXX. Dôvodom prevodu však je majetkoprávne vysporiadanie prístupovej cesty k stavebným pozemkom v tejto lokalite. Čo sa týka prevodu rodinného domu v H. U. na M. Z., tento úkon bol zrealizovaný v rámci dohody bývalých manželov Z. o vyporiadani ich BSM (M. Z. je ich jediným synom). Žalovaný vo vzťahu k proporcionálite zásahu do jeho majetkových práv predmetným zabezpečovacím opatrením uviedol, že uvedeným uznesením bolo zriadené záložné právo k X nebytovým priestorom - apartmánom vo vlastníctve žalovaného, vedeným na LV č. XXX, k. ú. H. U.. Priestor č. X má rozlohu 38,04m², priestor č. X - 40,30m², priestor č. XX - 29,12m², priestor č. XX - 48,26m², priestor č. XX - 56,74m², a priestor č. XX - 87,58 m², spolu teda 330,04m². Žalobca tvrdil bežnú - obvyklú cenu v sume 3.000,- €/m², teda pri rozlohe nebytových priestorov spolu 330m² a tejto deklarovanej cene možno konštatovať, že konajúci súd zriadil záložné právo k uvedeným nehnuteľnostiam, ktorých žalobcom tvrdená hodnota je min. 990.000,- €. Peňažná pohľadávka, ktorej sa žalobca domáha, činí 400.000,- €. Zabezpečenie poskytnuté pohľadávke žalobcu je teda viac ako dvojnásobné a podľa žalovaného nemožno konštatovať zachovanie požiadavky proporcionality zásahu do práv žalovaného ani pri zohľadnení prípadného príslušenstva pohľadávky. Žalovaný predložil súdu

aktuálne inzeráty z portálu reality.sk ponúkajúce na predaj apartmány - nebytové priestory vo S. H.. Po spriemerovaní uvádzaných cien za 1m² týchto nehnuteľností je priemerná cena 3.906,- € /m². Pri dotknutej výmere apartmánov, ku ktorým bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu, teda 330 m², je takto zriadené zabezpečenie až v rozsahu sumy cca 1.289.000,- €, čo je viac ako trojnásobok výšky žalovanej peňažnej pohľadávky. Žalovaný je preto presvedčený, že princíp proporcionality nariadením zabezpečovacieho opatrenia nebol zachovaný a žalovaný je ním neprimeraným spôsobom znevýhodnený, pretože sa ním nad potrebný rozsah (žaloba znejúca na sumu 400.000,- € s prísl.) neprimerane zasiahlo do jeho práv a do jeho majetkovej sféry. Navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti zrušiť. Uplatnil si trovy konania.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že skutočnosti žalovaného ním uvedené v jeho odvolaní sú vo vzťahu k predmetu napadnutého uznesenia právne irelevantné, účelové a zavádzajúce. S uznesením v jeho napadnutej časti sa v plnom rozsahu stotožňuje a má za to, že je správne a plne v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, ktoré súd prvej inštancie správne vyložil a zaoberal sa dostatočne každou potrebnou okolnosťou a skutočnosťou, ktorá bola pre rozhodnutie potrebná. Odvolanie podané žalovaným považuje za nedôvodné, keďže pri vydávaní zabezpečovacieho opatrenia súdom prvej inštancie nedošlo k žiadnemu porušeniu príslušných zákonných ustanovení, nakoľko tento postupoval s plnou starostlivosťou a najmä v súlade so zákonom. Podľa žalobcu, žalovaný (aj podľa vlastných tvrdení obsiahnutých v jeho odvolaní) nie je vydaným zabezpečovacím opatrením žiadnym spôsobom obmedzovaný na svojich právach, najmä ak vo svojom odvolaní tvrdí, že disponuje dostatočným majetkom na prípadné pokrytie výkonu súdneho rozhodnutia v konaní o zaplatenie 400.000,- EUR s prísl.. Naopak, samotný žalovaný nepopiera, že s viacerými nehnuteľnosťami v súčasnosti nakladá takým spôsobom, že ich rekonštruje a následne predáva tretím osobám, čo samo o sebe odôvodňuje potrebu dočasnej úpravy pomerov. Zdôraznil, že osobitnej povahy inštitútu zabezpečovacieho opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Súd v zmysle príslušných ustanovení CSP môže nariadiť zabezpečovacie opatrenie v takom prípade, ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie bez akýchkoľvek opodstatnených pochybností zistil splnenie zákonného predpokladu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom pri vyhodnocovaní splnenia zákonného predpokladu pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia zistil, že súčasný skutkový a právny stav odôvodňuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov vo forme dočasného zabezpečenia časti majetku žalovaného. Ďalej konštatoval, že v návrhu osvedčil rozhodujúce skutočnosti náležitým spôsobom, pričom je pochopiteľné, že z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje takéto jeho tvrdenie rozhodných skutočností intenzitu plnohodnotného dokazovania. V prejednávanej veci prvok nalievavosti a nevyhnutnosti podľa žalobcu s určitosťou existuje, čoho dôkazom sú aj listinné dôkazy pripojené k návrhu, resp. samotné vyjadrenie žalovaného obsiahnuté v jeho odvolaní. Súd prvej inštancie podľa žalobcu postupoval správne, keď považoval za dôvodné v danej veci bezodkladne upraviť pomery na tom základe, že v primeranom rozsahu zriadil zabezpečovacie opatrenie k časti majetku žalovaného, pričom predmetný zásah zákazu nakladania s časťou majetku žalovaného v rozsahu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia považoval za primeraný. Navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť ako zákonné a vecné správne.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na odvolanie žalobcu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia.

8. Podľa § 343 ods. 1 - 3 CSP: „Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o

zabezpečovacím opatrením. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.“

9. Podľa § 344 CSP: „Ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.“

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP: „Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.“

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP: „Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“

12. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP: „V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.“

13. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP: „Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.“

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

15. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení a len na doplnenie konštatuje:

16. Zabezpečovacie opatrenie spočíva v zriadení tzv. sudcovského záložného práva na majetkových hodnotách dlžníka za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa. Dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. Zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjania aktivít povinným, týkajúcich sa jeho majetku (napr. v smere zbavenia sa ho).

17. Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá môže vzniknúť na základe rôznych právnych titulov, pričom spôsobilým predmetom záložného práva môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup procesného dokazovania. Dokazovanie má v tomto konaní povahu osvedčovania. Osvedčenie teda znamená, že

súd pomocou žalobcom predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, prostredníctvom ktorých sa mu daný nárok vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci javí ako nanajvýš pravdepodobný.

18. Rovnako súd musí skúmať princíp proporcionality, a teda, či zabezpečovacie opatrenie neobmedzí povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a aj v tomto smere rozhodnutie náležite odôvodniť. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť zjavný nepomer.

19. Po oboznámení sa s obsahom predloženého spisu odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca v danom prípade dostatočne osvedčil, že by prípadná exekúcia mohla byť ohrozená.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný so žalobcom uzatvoril dňa 08.10.2012 Dohodu o uznaní dlhu, na základe ktorej žalovaný uznáva pohľadávku voči žalobcovi vo výške 220.000,- eur, ktorú sa zaväzuje zaplatiť do 31.12.2012.

21. Nakoľko žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil, žalobca a žalovaný uzatvorili ďalšiu Dohodu o uznaní dlhu, a to dňa 03.12.2015, súčasťou ktorej je aj prehlásenie žalovaného, že svoj záväzok voči žalobcovi vo výške 220.000,- eur k stanovenému dátumu neuhradil a súčasne aj uznanie ďalšej pohľadávky žalobcu vo výške 140.000,- eur. Celkový záväzok žalovaného voči žalobcovi tak v zmysle tejto Dohody činil 360.000,- eur.

22. Zo strany žalovaného však nedošlo k úhrade ani tejto pohľadávky, a preto žalobca a žalovaný uzatvorili ďalšiu Dohodu o uznaní záväzku dňa 20.02.2018, v ktorej žalovaný uznal ďalšiu pohľadávku žalobcu z titulu nevrátenej zálohy na nákup tovaru vo výške 40.000,- eur, ktorú sa zaväzuje zaplatiť do 31.5.2018.

23. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka: „Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.“

24. S ohľadom na uvedené tak súd prvej inštancie správne ustálil, že uznaním dlhu v zmysle citovaného ustanovenia zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlhu dlh existoval a dôkazné bremeno potom zaťažuje dlžníka, aby dôkaznými prostriedkami spochybnil existenciu dlhu.

25. Odvolací súd má za to, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva existencia pohľadávky žalobcu voči žalovanému, pričom jej existenciu nespochybnil ani žalovaný v podanom odvolaní. Odvolací súd tak v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že predložením dokladov žalobca v dostatočnej miere osvedčil danosť svojho nároku.

26. Odvolací súd má za preukázané, že výška pohľadávky žalovaného voči žalobcovi je minimálne 400.000,- eur. Táto pohľadávka z časti vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou ešte pred rokom 2012, keďže dlžnú čiastku 220.000,- eur mal žalovaný žalobcovi uhradiť do 31.12.2012. Nakoľko si však žalovaný svoju pohľadávku voči žalobcovi riadne a včas nesplnil, došlo k jej postupnému navyšovaniu, pričom z listinných dôkazov, ktoré súdu predložil žalobca, bolo možné ustáliť, že výška pohľadávky žalovaného predstavovala 400.000,- eur. Podľa odvolacieho súdu je však dôvodné predpokladať, že v súčasnej dobe je výška pohľadávky žalovaného omnoho vyššia, nakoľko Dohodou o uznaní dlhu zo dňa 03.2015 sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 306.000,- eur do 31.12.2016, čo však do dnešného dňa, teda ani po šiestich rokoch neurobil. Žalovaný tiež dňa 20.02.2018 uznal ďalší dlh vo výške 40.000,- eur, ktorý mal žalobcovi splatiť do 21.05.2018. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaný si ani túto povinnosť voči žalobcovi riadne a včas nesplnil. Súčasťou každej dohody o uznaní dlhu, ktorú uzatvorili žalobca a žalovaný je prehlásenie dlžníka, t. j. žalovaného, že pokiaľ neuhradí dlžnú čiastku v stanovenom termíne, súhlasí s účtovaním penále z neuhradenej sumy vo

výške ustanovenej v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je teda podľa odvolacieho súdu zrejmé, že výška pohľadávky žalovaného voči žalobcovi sa neustále navyšuje. Aj keď odvolací súd z dostupných listín nevie ustáliť presnú výšku pohľadávku, má za to, že táto skutočnosť by mala spôsobovať neopodstatnenosť či neprimeranosť záložného práva, ktoré zriadil súd prvej inštancie ako namieta žalovaný vo svojom odvolaní. Ako už odvolací súd uviedol, výška pohľadávky žalovaného voči žalobcovi každým dňom, kedy ostáva neuhradená, narastá s tým, že odvolací súd osobitne zdôrazňuje skutočnosť, že žalobca svoju pohľadávku voči žalovanému eviduje už viac než desať rokov, keďže podľa súdu dostupných listinných dôkazov k uzavretiu prvej dohody o uznaní dlhu medzi stranami tohto sporu došlo dňa 08.10.2012. Za celé obdobie desiatich rokoch nedošlo k uhradeniu pohľadávky žalovaným, aj keď ako on sám v odvolaní uvádza, majetkom disponuje, neustále ho zveľaďuje a následne ďalej predáva za účelom zisku. Pokiaľ však žalovaný po celú dobu má k dispozícii prostriedky na úhradu svojho peňažného záväzku voči žalobcovi, vyvstáva otázka, prečo žalovaný tak do dnešného dňa neučinil a opakovane termín splatenia pohľadávky nedodrжал v dôsledku čoho strany sporu niekoľkokrát pristúpili k uzatvoreniu dohody o uznaní záväzku. Z obsahu spisu sa odvolaciemu súdu javí, že žalobca voči žalovanému bol v priebehu posledných desiatich rokoch ústretový, keď zakaždým, keď žalovaný nedodrжал termín splatnosti pohľadávky, pristúpil k podpísaniu ďalšej dohody o uznaní záväzku a predĺženiu termínu splatnosti pohľadávky namiesto toho, aby svoju pohľadávku voči žalovanému vymáhal súdnou cestou. Keďže v doterajšom konaní bolo osvedčené, že žalovaný niektoré svoje nehnuteľnosti prevádza na tretie osoby, dôvody na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v rozsahu ako ho nariadil súd prvej inštancie považuje odvolací súd za dôvodné a výšku založených nehnuteľností za primeranú aj s ohľadom na narastajúcu pohľadávku žalovaného. Neobstojí ani argument žalovaného, že predajom svojich nehnuteľností sleduje zisk a znásobenie svojho majetku, keďže aj napriek zveľaďovaniu svojho majetku nedochádza zo strany žalovaného k splateniu predmetnej pohľadávky (resp. žalovaný to v odvolaní neuvádzal a z obsahu spisu nič tomu nenasvedčuje).

27. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd má za to, že žalobca osvedčil zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v takom rozsahu ako ho nariadil súd prvej inštancie. Žalobca sa domáha zaplata svojej pohľadávky vo výške 400.000,- eur, ktorú eviduje voči žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 41Up/237/2022. Žalobcove obavy, že vymáhanie jeho pohľadávky voči žalovanému by mohlo byť ohrozené považuje odvolací súd za opodstatnené, keďže sa javí, že žalovaný dobrovoľne nepristupuje k splneniu svojho peňažného záväzku.

28. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalovaný neuviedol vo svojom odvolaní žiadnu takú relevantnú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá prívodiť zmenu uznesenia v jeho napadnutej časti.

29. Preto odvolací súd uznesenie v jeho napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

30. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že návrh na zabezpečovacie opatrenie bol podaný dôvodne, keďže boli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Posúdenie primeranosti zabezpečovacieho opatrenia podliehalo úvahe súdu.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, nakoľko tento bol v konaní úspešný v celom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd doplnil, že sa uvedené týka aj trov konania na súde prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.